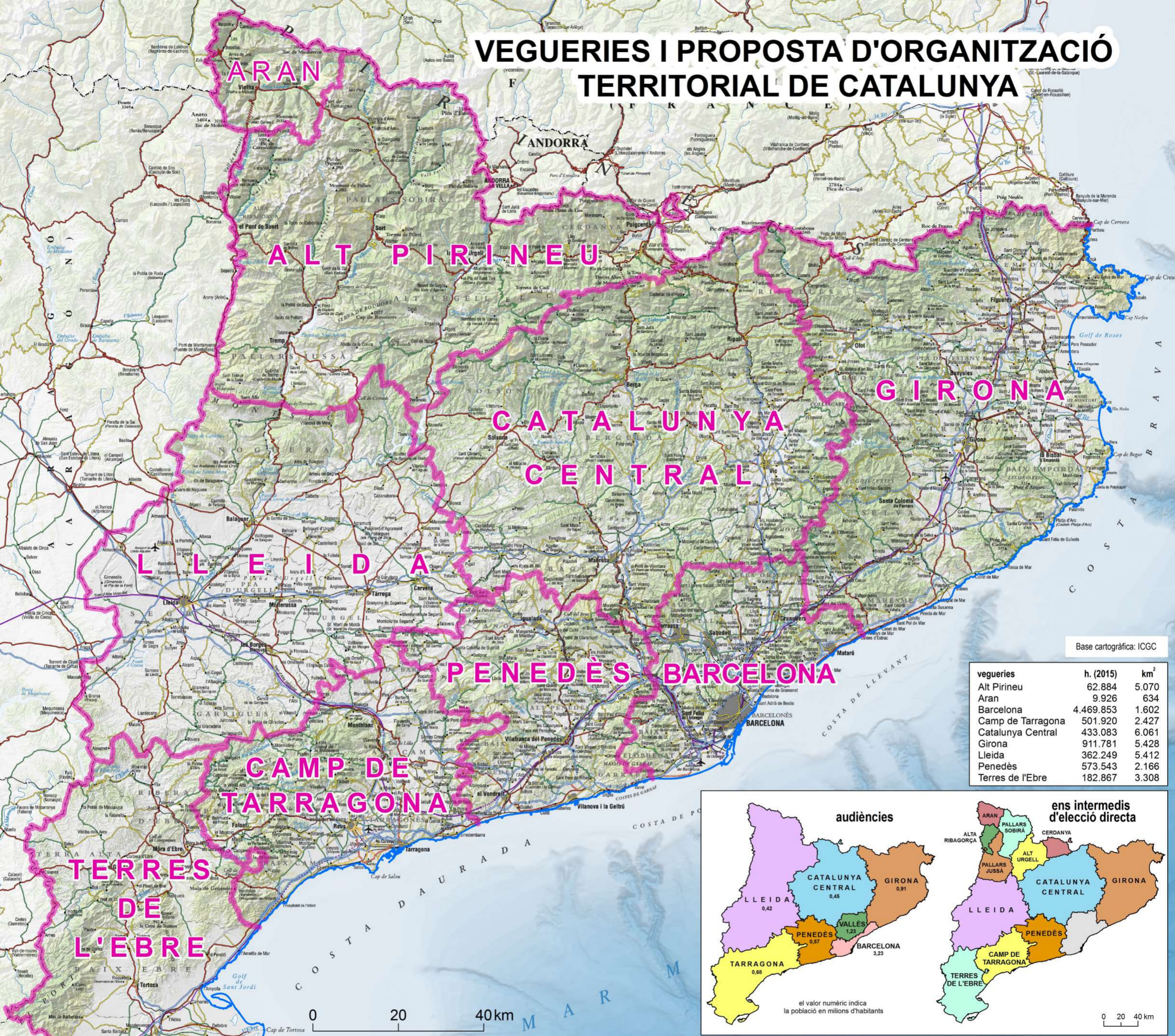

VEGUERIES I PROPOSTA D'ORGANITZACIÓ TERRITORIAL DE CATALUNYA

Base cartogràfica: ICGC

vegueries	h. (2015)	km ²
Alt Pirineu	62.884	5.070
Aran	9.926	634
Barcelona	4.469.853	1.602
Camp de Tarragona	501.920	2.427
Catalunya Central	433.083	6.061
Girona	911.781	5.428
Lleida	362.249	5.412
Penedès	573.543	2.166
Terres de l'Ebre	182.867	3.308

La Generalitat de Catalunya ja ha pres les decisions fonamentals sobre la futura organització territorial en vegueries. La Llei 30/2010, de 3 d'agost, de vegueries, en va establir set, i a l'hora, exceptuà el territori singular d'Aran de l'organització general. En l'actualitat el Parlament estudia la modificació de la Llei per tal d'afegir una vuitena vegueria, el Penedès, amb la delimitació que ja es vigent a efectes de planificació territorial. Amb aquestes premisses, hem volgut visualitzar i concretar quins retocs ens semblen oportuns dins d'aquest mateix esquema i quins elements ajudarien a simplificar l'estructura administrativa de Catalunya. El nostre mapa de vegueries inclou un seguit de canvis de límits que ens semblen geogràficament aconsellables. En particular es creu convenient una reducció de l'àmbit territorial de la vegueria de Barcelona per tal de facilitar la seva fusió administrativa amb l'Àrea Metropolitana de Barcelona. Aventurem també una possible organització territorial de la Justícia catalana, en la qual les audiències territorials comptarien amb un mínim de 400.000 h. La vegueria de Barcelona permet una fàcil subdivisió en dos mitjançant el reconeixement del Vallès com a demarcació judicial superior, amb més d'un milió d'habitants. En el pla polític, creiem que els consells de vegueria han de ser ens d'elecció directa, com ho és el Consell General d'Aran. Tanmateix, en aquest aspecte considerem que dues vegueries presenten un caràcter singular. A l'Alt Pirineu, contràriament a la resta del territori, creiem que les comarques han de jugar un paper preponderant, i per tant l'elecció directa s'ha de situar precisament en aquest nivell, de tal manera que el Consell de Vegueria aplegui els cinc presidents comarcals. En l'extrem oposat, la vegueria de Barcelona conté el 60% de la població catalana, per la qual cosa una elecció local prendria un biaix polític en clau de país que desvirtuaria la naturalesa de l'ens. Sembla prudent, doncs, mantenir-hi un sistema d'elecció indirecta, a partir dels resultats en les eleccions municipals.

Jesús Burguero, geògraf. Universitat de Lleida. Desembre 2016